

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2527/2021
03.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Весне Субић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Олег Копривица, адвокат из ..., против туженог ЈП "Дирекција за изградњу Општине Параћин" из Параћина, чији је пуномоћник Милош Трандафиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Панчеву Гж 172/21 од 16.03.2021. године, у седници одржаној 03.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Панчеву Гж 172/21 од 16.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Панчеву Гж 172/21 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1582/19 од 18.12.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати износ од 15.000,00 динара, са законском затезном каматом од 18.12.2020. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, са вишком тужбеног захтева преко досуђеног износа па до траженог износа и то за износ од 35.000,00 динара на име накнаде штете због повреде части и угледа (од досуђених 15.000,00 динара па до тражених 50.000,00 динара), све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, тужилац је, одбијен. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 172/21 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је као основана жалба туженог и преиначена првостепена пресуда у побијаном, усвајајућем делу, као и у делу одлуке о трошковима парничног поступка (став 1. и 3. изреке), тако што је, ставом другим изреке, одбијен као неоснован тужбени

захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати износ од 15.000,00 динара, са законском затезном каматом од 18.12.2020. године као дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове првостепеног парничног поступка у износу од 15.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе ни ново тумачење права. Тужилац ревизијом указује на погрешну примену процесних одредби садржаних у члановима 153. и 154. Закона о парничном поступку, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, која може да се изјави због погрешне примене материјалног права.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), а камата, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Ревизијом тужиоца правноснажна пресуда побија се само у погледу одлуке о трошковима парничног поступка, па је због тога недозвољена. У поступку по ревизији против одлуке о парничним трошковима, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**